

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VI. évfolyam 1. szám

2009. Virágvasárnap

**Üvölt a tömeg, az ünneplő,
S kiált néked Hozsannát,
Lenget pálmaágot,
S királyt ünnepelve
Eléd teríti ruháját.
De e tömeg belül is meztelen,
Pár nap múlva vonyít üvöltve
Kivetkőzött, csupasz lélekkel
Már azt ordítja: Keresztre véle!
A mi hangunk hol hallatszik?
Ünneplők, vagy öletők között?
Mondunk-e rosszat, ítéletet
Az ártatlan fölött?
Bánjuk meg hát bűneink,
És csendben, térdepelve
Öltöztessük lelkünk
Tiszta hófehérbe!**

A HÉTFÁJDALMÚ SZÜZRŐL Ahogy az adventet leginkább az Ave Maria, úgy a nagyböjtöt a Stabat Mater jeleníti meg s így válik egyrészt a várakozás,

másrészt a 40 napos böjt szimbólumává. Ezért még jobban érthető, miért is foglalnak el már a középkor óta olyan kiemelkedő helyet a zeneirodalomban az örömhírt Szűz Máriának megjelentő angyal szavai és a Fájdalmas anya sok keservét felidéző, a XIV. századbéli Jacopo da Todi verse, melyet számtalan dallammal és feldolgozásban ismerünk. A Piliscsabai Ward Mária Gimnázium Ének- és Zenekarának kiváló előadásában múlt vasárnap mi is meghallgathattuk a XVIII. századi, mindössze 26 évet élt Pergolesi megindítóan gyönyörű Stabat Materét (5. *Ki ne sírna, melyik ember, - Hogyha ennyi*

gyötrelemben - Látja lankadozni őt?).

>> folytatás a 2. oldalon >>

**„Tűzoltó leszel s katona!
Vadakat terelő juhász!”**

/József Attila/

Mostanában rengeteg cikket, hozzászólást olvastam a *tehetség gondozásáról*. Nagyon divatos, felkapott téma! Ki a tehetséges gyerek? Honnan lehet felismerni? Kinek a feladata és felelőssége gondozni, támogatni a tehetséges gyereket? Egyáltalán van-e értelme a korai felismerésnek, vagy serdülő korára kinövi a gyerek? Elég-e önmagában a tehetség, vagy a gyerek személyiségétől is függ? Szakma vagy hivatás? Hogyan válasszanak a továbbtanuló gyerekek?

>> folytatás a 2. oldalon >>

A nagyheti szertartások rendje:

Nagycsütörtök

19.30 – Szentmise az Utolsó Vacsora Emlékére

Nagypéntek

15.00 – Keresztúti ájtatosság
a Boldog IV. Károly Kálváriánál
18.00 – Urunk halálának emlékezete

Nagyszombat – Húsvétéjszaka

19.30 – a Feltámadás liturgiája

Húsvétvasárnap

7.30 – Szentmise
10.00 – Ünnepi szentmise
19.30 – Szentmise

Húsvétól kezdődően vasárnap és ünnepnapokon

7.30-kor, 10 órakor és 19.30-kor
kezdődnek a szentmisék.

Hajoljon meg minden térd...

Az emberek oly könnyen félreértik a kereszténységet, és oly könnyen félreértik magát Jézust. Jézust Királynak akarják tenni. Királyként fogadják, amikor bevonul Jeruzsálembe. Amikor pedig világosan kimondja, hogy az ő országa nem ebből a világból való, keresztre feszítik, mint egy gonosztevőt. A kereszténységből sokan politikai tőkét próbálnak kovácsolni. A kereszténység azonban nem politika. A kereszténység életstílus. A kereszténység: egymás terheinek hordozása. A kereszténység: a búzaszem módjára elhaló élet, amely ha földbe nem hull, egyedül marad, de ha földbe hullván elhal, sok termést hoz. Virágvasárnap még nem beszélünk a húsvéti föltámadásról. Megjelenítjük a bevonulás ünnepélyességét.

Megjelenítjük a keresztet hordozó Jézust, és döbbenettel várjuk, mi is fog történni. Kétezer évvel ezelőtt lezajlott a világtörténelem legnagyobb drámája. És azóta visszavonhatatlanul jelen van a halálon győzedelmes élet. Jézus bevonul Jeruzsálembe, Jézus felmegy a Golgotára, és Jézus visszajön mindannyiunk számára mint ítélő bíró. Legyen a nagyhét a megújulásnak a hete, legyen valóban a kegyelemnek a hete. Tudjunk imádkozni, elcsendesedni. Tudjunk egyesülni azzal a Jézussal, aki értünk és sokakért vállalta a keresztet. Értünk és mindenkiért, kivétel nélkül odaadta életét. Krisztus szenvedett, meghalt – de a történet ezzel nem ért véget. Krisztus föltámadt a halálból! Ezért az ő nevére hajoljon meg minden térd égen, földön és az alvilágban, és minden nyelv vallja meg Isten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.

Korzenszky Richárd OSB

Pillanatképek a hittanórákról**1. Létszámon felül**

A középső csoportos óvodásokkal a családon belüli pozitív és negatív történekekről beszélgettünk. A témát rajzos képsor segítette. A legkisebb fiúcska egészen mással volt elfoglalva. Mereven a parkettre figyelt, ott történt valami. Rákérdeztem. Átszellemülten felelte: egy pók! Ettől kezdve a pók körül forgott a világ. Énekelve körbetáncoltuk. Minden gyermekarcon derű, kíváncsiság, öröm ült és ilyeneket mondtak: Éva néni, a pók is táncol! Nem fél tőlünk. Barátkozik velünk. Örül, mert nem fázik stb. Itt az én szavaimnak már nem volt lényeges szerepe. (Korábban már tanultunk arról, hogy az állatok is Isten teremtményei.) A tapasztaláson alapuló viszonyulás egy életre megmarad bennük. (Néhány nap múlva itthon, a lakásban több „büdösrankát” és hangyát fedeztem fel. Nem táncoltam körbe őket, de óvatosan kivittem a teraszra mind.)

Boksay Györgyné

Tűzoltó leszel, s katona!

>> folytatás az 1. oldalról

A régi világban természetes volt hogy a gyerek azt a szakmát tanulja ki, amelyik az apjáié vagy az anyjáié is volt, vagy azt, amelyik legjobban biztosítja a jövőt! Tehetség csak ritkán szólt bele a választásba. Persze, ha jobban belegondolunk ma is megfigyelhetjük, hogy amibe a gyerek belenő, amit otthon lát, abban érzi magát otthon, és abba az irányba mozdul el ő is. Alapvető kérdés hogy *kinek kell ezzel gondolnia?* Az óvónőknek és a pedagógusoknak vagy a szülőknek? Vagy esetleg társadalmi kérdés! A modern pedagógia szerint elsődlegesen a család feladata, hogy a gyereket a megfelelő irányba terelje, hogy minél többféle tevékenységgel megismertesse, és gondja legyen rá, hogy ha gyereke valamiben kiemelkedő, azt a pedagógusokkal együtt gondolja is. Személy szerint azt gondolom, hogy mi szülők elsődlegesen azt tehetjük, hogy megfigyeljük gyerekeinket, *hogyan mihez van kedvük.* Sokat elárul, hogy mihez nyúl szívesen, miben leli örömét. (Nyilván abba, ami megy is neki!) Segíthetünk nekik, hogy minél több mindenbe kipróbálhassák magukat. Zenélhetnek, táncolhatnak, feladatokat oldhatnak meg, állatokat gondozhatnak... stb. Ehhez persze ráfordított idő, és odafigyelés kell. (No, meg hogy ki tudjunk lépni a saját elképzeléseinkből a gyerekünkkel kapcsolatban!) Persze nem minden gyerekből lesz híres ember. *Azt mondják, a szakmához ész kell és sok tanulás, a hivatáshoz szív és lélek is!* Hitünk szerint mindenkinek meg van a saját hivatása, személyes egyéni helye a világba. Mindenki kapott valamihez elegendő tehetséget, ha úgy tetszik talentumot. Ki ennyit, ki annyit. (Tudom,

ez nem mindig esik egybe a választott szakmával.) De nincs olyan ember és gyerek, aki ne találhatná meg magát, és ne érezhetné magát „sikerese” valamiben. Azt hiszem, hogy ebben a kérdésben tényleg csak az tud segíteni a gyerekeknek, aki ismeri és szereti őt. Balczó András azt mondta, ő nem kapott több tehetséget az öttusához, mint mások, ő több kitartást, akarást és erőt kapott, hogy mindezt kamatoztatni tudja. Igen, sajnos a fordítottja is igaz lehet: vannak sikeres, híres és nagyon tehetséges emberek, akik mégsem boldogok, mert nem érezték meg azt, hogy Isten kegyelme és bátorítása nélkül mindezt nem érheték volna el. (Nem állították tehetségüket valami nagyobb Jó szolgálatába!) Sándor atya nekem egyszer azt mondta tulajdonképpen egész évben úgy kéne élnünk, ahogy nagybőjtben: összeszedetten, imádkozva, bőjtölve, a jócselekedetekre figyelve. Vagyis hivatásunkhoz méltóan. *Önnevelés, önfegyelm nélkül hiába minden tehetség!* Bátorítsuk egymást és gyerekeinket erre ebben a nagybőjtben és egész évben is!

Cs. T. Hanna

A HÉTFÁJDALMÚ SZŰZRŐL

>> folytatás az 1. oldalról

A szimbólumok segítenek jobban megérteni és eszünkbe vésni egy-egy mozzanatot, eseményt, amelynek jelentése, jelentősége van. A nagybőjt maga is szimbólummal kezdődik, gondoljunk a hamvazószerdára, a hamvazásra, de a múlt vasárnap régi elnevezése is (Feketevasárnap) szimbolikus. Ekkor takarták be az oltárok keresztjét fekete vagy violaszín lepelbe, amelyet nagypénteken, a kereszthódolat előtt bontottak le. Feketevasárnap jelentése nélkül kevésbé érhető a nagypénteki keresztteleplezés szertartása. Folytathatjuk a sort virágvasárnap, de a nagyhét szinte minden napján találkozunk szimbólumokkal. Maga a húsvét ünnepe pedig éppen bővelkedik bennük. Most egy, újabban talán már feledésbe merült napról ejtsünk néhány szót, mert ha jobban boncolgatjuk, itt is szimbólumokkal találkozunk. A régi öregek előtt nem ismeretlen a fájdalmas péntek elnevezés, amely nap a virágvasárnap előtti pénteket jelenti, s mintegy előre felhívja a figyelmet a rákövetkező Nagypéntekre. Ezen a napon – ahogy nálunk is – a Rózsafüzér Társulatok a Hétfájdalmú Szűzanya rózsafüzérére imádkozták. Ez a rózsafüzér az ismert öt tized helyett hétszer hét kis szemből áll, közöttük egy-egy nagy szemmel, végén a kereszttel, a három kis és egy nagy szemmel. Az imádság felsorolja a Szűzanya hét fájdalmát, amelyek, mint a tör járták át lelkét, ahogy Simeon megjövedölte neki Jézus bemutatásakor a templomban.

>> folytatás a3. oldalon >>

Segítő kezek a pusztában

Már évek óta útnak indul egy kis csoport, az Erzsébet-kör tagjai, hogy csomagjaikkal segítsék a rászoruló, mély szegénységben élő embereket. Idén a nagybajti időszakban látogatták meg őket, erről kérdezem a csapat tagjait: Gellért atyát, Ilus nénit, Mártát, és Ica nénit.

- Hová, kinek viszik a segélycsomagokat?

A csomagokat Homokpusztára és környékére visszük. Ez Somogy megyében, Nagybjom közelében van, két tanyasor az erdő közepén, lakott területtől 3-4 km-re. Már 5 éve járunk ide rendszeresen, mondhatjuk, hogy hagyománya van a látogatásainknak. A periférián élők között találkozunk magyarokkal és cigányokkal egyaránt - mondja Gellért atya. Erre az útra Csizmazia Búlsú is elkísért bennünket.

- Hogy találtak rájuk? Honnan jött az ötlet, hogy ide juttassák el a megmaradt ruhaneműk egy részét?

Levelezés útján vettük fel velük a kapcsolatot. Többször fordultak hozzánk segítségért, kértek támogatást. Először postai úton próbáltuk eljuttatni a csomagokat, de ezek rendszerint visszajöttek ismeretlen cím miatt. Az oda-vissza postaköltséget is ki kellett fizetnünk, ami nem volt kevés - veszi át a szót özv. Kötél Imréné, Ica néni. Ekkor jött az ötlet, mi lenne, ha mi kézbesítenénk a csomagokat, és adnánk át őket személyesen.

- Hogyan fogadták, fogadják a csomagokat a rászorulók?

Mindig szívesen, örömmel fogadnak bennünket, soha nem találkoztunk ellenséges hangulattal – mondja özv. Baranyai Gézané, Márta. Pedig mint hallottuk nem veszélytelenek, most is börtönben van néhány férj, vagy családtag. A gyerekek kedvesek, örülnek a csomagoknak, sokukat név szerint ismerjük. Közülük néhányan járnak iskolába, most nem is voltak otthon. Van olyan család, ahol 11 gyermek van, a legkisebb, a tizenegyedik, már a legidősebb lányé. Maga az út sok veszéllyel jár, mocsaras, lápos terület, könnyen el lehet tévedni. – teszi hozzá Gellért atya, aki a kis csapat sofőrje is egyben.

- Csak ruhaneműt, vagy ételmiszert is visznek Homokpusztára?

12 ételmiszercsomagot is eljuttatunk a rászorulóknak, tartós ételmiszert, kenyeret, lisztet, cukrot és hasonló fontos dolgot teszünk a csomagba – meséli özv. Torma Kálmánné, Ilus néni. És amit még kérni is szoktak, a gyertya, mert a legtöbb házban nincs villany, gyertyával világítanak.

- Van-e értelme a munkának, látnak-e változást a pusztán élők sorsában?

Erre nehéz válaszolni. Már az is előrelépés, hogy néhány lakásban láttunk fészületet, a szekrényben volt krumpli és hagyma. Persze egy vödör mésszel, vízzel, és meszelővel otthonosabbá lehetne tenni a házakat.

Jó érzés, hogy az igazán rászorulóknak juttathatjuk el a beadott ruhák egy részét, és minden évben nagy örömmel és szívesen fogadják a segítséget. Legközelebb már régi ismerősként utazunk hozzájuk, helyzetük javulása reményében.

Csizmazia Zsolt

A HÉTFÁJDALMÚ SZŰZRŐL >> folytatás a 2. oldalról

A Hétfájdalmú Szűzanya rózsafüzérére a következőképpen imádkozzuk: először a nagy szemekre a *Miatyánkot* és a hétszer hét kis szemre az *Üdvözlégyet*, benne a hét titokkal:

1. Akinek bemutatásakor Simeon megjövedölte, hogy tőr fogja átjárni lelkedet;
  2. Akivel Egyiptomba futottál;
  3. Akit három napon át bánkódva kerestél;
  4. Akit a nagy kereszttel megterhelve a Kálvária hegyére menni láttál;
  5. Akit a keresztfára fölfeszíteni láttál;
  6. Akinek holt szent testét szűz öledbe helyezték;
  7. Akit a sírba tenni láttál.
- Minden heted után a *Dicsőség...*, *Ó Jézusom...* imádságokat mondjuk, ahogy az ismert rózsafüzérben is. A végén *Miatyánk*, a három *Üdvözlégy*, benne a titok helyén: *Kit sok könnyhullatással sirattál*, majd *Dicsőség...*, *Ó Jézusom...* és végül a *Hiszekeggyel* fejezzük be a rózsafüzért.

Imádságunk segít abban, hogy jobban átérezzük a szenvedő Jézus és

édesanyjának az ő láttán érzett fájdalmát is. A szenvedést mindenki szívesen elkerüli és ez természetes is. Mégis bizonyára mindenki tapasztalta már, hogyha valamely baj, fájdalom éri, azt könnyebb elviselni, ha valaki szívbeli részvétellel van irántunk. Hogyne lehetnénk hát igaz részvétellel Megváltónk iránt, mert őt „a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békeségünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást” (Iz 53, 5)! Álljunk tehát lélekben mi is a kereszt alá, a Szent Édesanya és a szeretett tanítvány mellé akár egy félóra csak, osztozzunk a fájdalomban, hogy egykor osztozhassunk a győzelmes feltámadásban is. Itt a kellő idő, hallhattuk a nagybajt elején, és ma még inkább szól a felhívás. Most Virágvasárnap, amely egyúttal április első vasárnapja, a Rózsafüzér Társulat és a Jézus Szíve Családok a Jézus Szíve litánia után együtt imádkozzák a Hétfájdalmú Szűzanya rózsafüzérére.

Horváth Terézia

ÜNNEPEK, ESEMÉNYEK

Április 9-10-11.

Szent Három Nap

Április 12.

Húsvétfővasárnap

Május 17. 10.00

Elsőáldozás

Május 24. 10.00

Bérmálás

Május 31.

Püünkösdfővasárnap

Léteznek-e Isten?!

Egy ember elment levágnatni a haját, és megigazíttatni a szakállát. Ahogy a fodrász dolgozni kezdett, kellemes beszélgetésbe elegyedtek. Sok mindenről szót ejtettek, különféle területeken. Végül szóba került Isten is, mire a fodrász határozottan kijelentette: "Én nem hiszem, hogy Isten létezik."

- Miért ilyen biztos ebben? - kérdezte a vendég.

- Nos, csak ki kell nézni az utcára, hogy mindenki megértse, miért nem létezhet Isten. Most mondja meg őszintén, ha Isten létezne, hogy lehetne annyi beteg ember a világon? Hogy is hagyhatnák el a szülők gyermekeiket? Ha Isten létezne, se szenvedés, se fájdalom nem lenne. El nem tudok képzelni egy szeretettel teli Istent, aki lehetővé teszi mindezt körülöttünk. A vendég gondolkodott egy kis ideig, aztán úgy döntött, hogy nem válaszol a fodrász feltevésére, mert nem akart vitába keveredni. Miután a fodrász befejezte a dolgát, a vendég fizetett, majd elbúcsúzott tőle és kilépett az utcára. A következő pillanatban szemébe ötlött egy ember, akinek hosszú, gondozatlan haja és loboncós szakállája volt. Piszkosnak és kultúrátlanak tűnt. A vendég visszafordult, és megint belépett a fodrászüzletbe, ahol megszólította a fodrászát: - Tudja, mit mondok? Nem léteznek fodrászok a világon!

- Hogy mondhat ilyet uram? - kérdezte meglepetten a fodrász. Hiszen itt vagyok én, én fodrász vagyok, nem? Éppen most fejeztem be az ön hajának és szakállának rendbetételét.

- Nem, nem, erősködött a vendég. Fodrászok márpedig nem léteznek, hiszen ha léteznének, akkor nem lennének olyan hosszú, gondozatlan hajú és szakállú emberek az utcán, mint az az ember ott, látja?

- Ah, de hát attól még léteznek fodrászok! - válaszolt a mester. - Tehetek én arról, hogy az az ember nem jön be hozzám?

- Hát ez az! - bólintott rá a vendég. Tehet arról Isten, hogy az emberek nem fordulnak Hozzá, hogy nem keresik meg Őt?? Attól még léteznek... ☺

BöbeSanyi

Tetőtéri vetélkedés

Nagy örömmel hallottuk, hogy ismét tetőtéri vetélkedőn vehetünk részt. Március 21-én délután 2 órakor az apátságban gyülekeztünk. Nagyon jó volt a zsűri és a szervezés. Csizmazia Luca, Bölcs Áron, Tátrai Zoli, és Balázs Danika kiválóan, igazságosan ítélték. Nem szabad kihagyni a sorból Zsolti bácsit sem, fáradságos munkájának köszönhetően egy élményben gazdag délutánon vehettünk részt. Három, 6 fős csapat mérte össze tudását. Valamennyien ügyesen, tisztességesen vetélkedtek. Az első feladat tesztkérdések megoldása volt, majd villám-kérdésekre kellett válaszolnunk. A harmadik feladatban Szent Pál életét tekinthettük át a bibliában keresséve. A sok izgalmat kincskereső játékkal oldottuk fel. Meglepetésként asztalnyi süteménnyel kedveskedett nekünk az Erzsébet-kör, immár hagyományosan. Ezúton is köszönjük szeretetüket. Reméljük, hogy még sok ilyen élményben gazdag tetőtéri tudáspróbán vehetünk részt.

**Bakos Dorottya,
Csizmazia Flóra**

Hittanverseny Nemesvámoson

Az idei tanév tavaszi félévében ismét megrendezésre került a már hagyományosnak mondható egyházmegyei hittanverseny első fordulója. Egyházkerületünk hittanosai a tavalyi évhez hasonlóan a nemesvámosi közösségi házban mérhették össze tudásukat.

A verseny előtti napokban tomboló vírusos megbetegedések miatt az utolsó percekig bizonytalan volt a csapatok összeállítása, de a tihanyi hittanosok a nehézségek ellenére is szép számban képviselték plébániánkat.

A házigazda, Márk atya köszöntő szavai után közös imával kérték a csapatok a Jóisten segítségét, majd megkezdődött a tudáspróba. A verseny központi témájául a liturgikus évek megfelelően Szent Pál apostol élete és munkássága, valamint a tízparancsolat szolgált. A megmértetés után a szervezők jóvoltából agapé várta a versenyzőket, majd ezt követte a záróima és az emléklapok kiosztása. Az együttlét végén a résztvevők a vesztprémi döntőn való találkozás reményében búcsúztak el egymástól.

Minden tihanyi versenyzőnek eredményes folytatást kívánunk!

Kicsákné T. Adrienn hitoktató

Most érkezett a hír, Tihany kiscsücs és Tihany középiskolás csapata is II. helyezést ért el a kerületi megmérettetésen. Köszönjük szolgálatukat. (a szerk.)

Tetőtéri esték
Április 24. Keresztes Szilárd:
Az én Bibliám
Május 22. Skultéty Csaba:
Fiume és fiumei magyarok egykor és ma
Június 12. Korzenszky Richárd
OSB
A rendezvények minden alkalommal 18 órakor kezdődnek!

Kérjük a kedves híveket, ha tudnak olyan idős vagy beteg emberről, aki szeretne szentségekhez járulni, de egészségi állapota nem engedi meg hogy templomba tudjon járni, azt jelezzék a plébánián, hogy fel tudjuk keresni őket még az ünnepek előtt!

Minden kedves olvasónknak Kegyelemekben gazdag, Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

A Tihanyi Római Katolikus Egyházközség időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia

Tihanyi Bencés Apátság

† Halottaink:

Pető Imre	(Aradi Mária férje)	élt: 79 évet
Kötél Ferenc	(Piriti Irén férje)	élt: 65 évet
Dombay Magdolna	(édesanyja Szabó Zsuzsanna)	élt: 64 évet
Gál Rozália	(Németh József felesége)	élt: 81 évet

Amikor a király megérkezik...

(Márk 11:12-14.)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Virágvasárnap története évről-évre elgondolkodtat bennünket a maga sajátos kettősségével. Egyfelől ünnepel a szívünk és mi is hozsannát mondunk a bevonuló királynak, mint az egykori zarándokok Jeruzsálemben, mert tudjuk, hogy „Jézus király és magát annak vallja”. Aztán azt is tudjuk, hogy ő az egyetlen igazi király, mert az Atya minden hatalmat neki adott és hogy valóban egyedül ő méltó arra, hogy előtte hódoljunk és neki szolgáljunk. Így hát ez a nap örömnappal, amikor őt dicsőítjük. Másrészt viszont azt látjuk, hogy Jézust néhány nap múlva kicsúfolják és fájdalmas halált hal a kereszten, a legmegvetettebb és a legrettenetesebb halállal lép ki ebből a földi létből. Ez a virágvasárnap másik arca. Maga Jézus is tudja, hogy mi vár rá Jeruzsálemben: királyi méltóság, az istenfiúság semmi máshoz nem fogható dicsősége az egyik oldalon, szenvedés és kínhalál a másikon. Ő azért jött erre a világra, hogy előttünk végigmenjen az úton, és ezzel emlékeztessen minket a mi emberi életünk kétarcúságára. Arra, hogy az istengyermeki élet dicsőség egyfelől, de a szenvedés és a halál is minden emberi élethez elválaszthatatlanul hozzá van kötve. Tudjuk, hogy a hitben Istenhez találó ember szívében csodálatos fény gyullad fel, maga Isten dicsősége világít bele, és aki ezt átélte, az tudja, hogy ennek az öröme semmihez nem fogható. **I. - Amikor Istenre rátalálunk, attól kezdve tudjuk, hogy miért volt érdemes megszületnünk.** A gyülekezet és az anyaszentegyház azoknak a közössége, akik vagy megtalálták már őt és ebben örvendeznek, vagy pedig őszintén vágyakoznak utána, mert látják mások életében, hogy milyen boldog dolog övele/öbenne lenni. Minden emberi létezés kétarcú: dicsőségre vagyunk teremtve, a fiak öröme vár

bennünket Istennel, de földi utunkon nem kerülhetjük ki a testi szenvedést, a magányosságot, az elhagyatottságot, az erkölcsi döntések nehézségeit és a meghozott döntések nagyon is fáradtságos kivitelezését sem. Mi fogja egybe mégis ezt a kettősséget? Mi ad értelmet ennek a kétféleségnek? Egyes-egyedül Isten végtelen nagy szeretete, amely a világot is teremtette és amely a mi utunkat is elkészítette. Ahogy a megcsúfolt királyt, a virágvasárnapon hozsannával fogadott, nagypénteken pedig “feszítsd meg!”-gel halálra küldött Jézust az Atya a maga jobbára ültette, úgy ő egybe tudja fogni a mi ennél sokkal jobban széteső, sokszor ezer darabra hulló életünket is. Ezt a nagy szeretetet hirdeti a virágvasárnap! Egy olyan epizód szólít meg most bennünket a bibliai történetből, amely mellett gyakran és szívesen elmegyünk, mert nem igazán értjük. Jézus egy zöldellő fügefán gyümölcsöt keres, de nincs még itt a fügeérés ideje és ennek megfelelően nem találni rajta gyümölcsöt. Jézus mégis azt mondja, hogy ha így áll a helyzet, akkor „soha örökké többé senki rólad gyümölcsöt ne egyen.” Egy másik evangéliumban olvassuk folytatásként, hogy másnap a tanítványok megdöbbenve tapasztalták, a fügefa kiszáradt és ők nem győztek csodálkozni, hogyan történhetett ez meg ilyen rövid idő alatt. **II. - A terméketlen fügefa összefoglaló képe az eljátszott pillanatnak.** Szeretnék ezért minden olvasót arra biztatni, hogy becsüljük meg a pillanatot, amikor a Megváltó közel jön hozzánk! Nehogy sírnia kelljen majd felettünk is, mint Jeruzsálem felett: vajha megismerted volna, csak ezekben a mostani időkben legalább, amik üdvösségedre valók volnának! De van ennek a bibliai metaforának egy még nagyobb súlyú üzenete is. Tudjuk, hogy a bibliai képek leggyakrabban egy *“olyan, mint...”*

összehasonlítás formájában állnak előttünk, ezért nem magukban kell őket értelmeznünk, hanem mindig azzal együtt, amire mutatnak. Ebben az esetben: a terméketlen fügefafa "olyan, mint..." - a terméketlen, hiábavaló, vagyis Istent meg nem ismerő emberi élet. A metafora azt jelenti, hogy az összehasonlításnak csak az egyik felét mondja ki a szöveg. Nincs fügeérés ideje, és ezt a szentíró még külön ki is hangsúlyozza! Hát nem furcsa, hogy Jézus mégis gyümölcsöt keres ezen a fán? Hogy értsük jól ezt a történetet? Sehogy másként, mint hogy Jézus olyan igényt jelent be, ami nagyobb és fontosabb a természeti törvényeknél. Ha mi éhesek vagyunk, olyankor ennünk kell, ez természetes, de Jézusról azt halljuk, hogy ő maga negyven napig böjtölt, és egyszer azt mondta a tanítványainak, hogy van olyan gonosz lelki erő, amit nem tudunk magunktól sehogy másként eltávolítani, csak könyörgés és böjtölés által! Mintha azt mondaná ezzel, hogy az az ember, aki fölé tud emelkedni a természetnek, az éhség diktálta természetes ingernek is! Mennyi vágy uralja a lelkünket - de vajon tudunk-e ezek közül csak egynek is parancsolni? Bizony az alkalom elszalasztása, a körülményekre való hivatkozás, a sok "külső tényező" az, ami megmér minket ezekben a napokban! **III.** - Élesen kell látnunk, hogy a **virágvasárnapi Jézus** nem csak igényt tart ránk, nem csak azt várja, hogy el ne szalasszuk a lehetőséget amikor vele találkozhatunk, nem csak azt várja, hogy nőjünk a kívánságok fölé ha kell, hanem **királyként mindezt meg is adhatja nekünk.** A király mindig a bőség embere. Ami nincs meg az egyszerű embernek, az megvan a királynak. Nem csak anyagi értelemben - ahogyan ezt ma kizárólag érteni szokták - hanem ő dúskál a bölcsesség, az értelem, a hozzáértés, és minden lelki kincs tekintetében is. Nyugodtan mehetünk hozzá, nem fog üres kézzel elküldeni minket. Amire igazán szükségünk van, azt bátran és hittel kérjük el tőle, és meg fogja nekünk adni. Mert ő valóban király, aki képes a mi szegénységünket is meggazdagítani! Szívből kívánom, hogy valamennyien elmondhassuk virágvasárnap, húsvét ünnepe előtt egy héttel a biztató szavakat:

*Áldást-békességet, örömteli húsvéti
ünnepszentelést kíván:*

Császár Attila református lelkész

*****
*****

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEK
RENDJE:

Április 5-én, VIRÁGVASÁRNAP, du.2 órakor

Április 10-én, NAGYPÉNTEKEN, de.10 órakor !

*Április 12-én, HÚSVÉT I. napján ünnepi
istentisztelet
ÚRVACSORAOSZTÁSSAL du.4 órakor !*

Április 26-án, du.2 órakor

*****
*****

**” Dús kincsből az Úr, jó békességet
adjon,
Hogy szívünkben a kedv víg és derűs
maradjon, Ne hagyja híveit, bú bajban
sohasem,
A rossztól óvja meg, itt s túl ez életem!”**